

2. O! hvor est du mig dog kjær,
 Bondeblomst fra Landsbyhave,
 mer end Rosen est du værd,
 Paaskeblomst paa Fædres Grave!
 Du forkynder mig en Vaar,
 ja, et helligt Jubelaar,
 som hver ædel Blomst af Døde
 skal forklaret igenføde.

3. Vinterstorm og Hagl og Regn
 suser, bruser over Jorden;
 men jeg stander som et Tegn
 for en Blomstertid i Norden.
 Nægte man mig med Foragt
 Rosenduft og Sommerpragt!
 Lige godt, naar dem jeg fryder,
 som har kjær, hvad jeg betyder!

N.F.S. Grundtvig

230 BØRNEHJÆLPSDAGENS SANG

Poco andantino

Vi Børn, vi Børn, vi vaag - ner læn - ge før det bli - ver

4 Dag. Saa lig - ger vi og lyt - ter til vort e - get Hjør - tes Slag og

9 til en Fugl der u - de i Mor - gen - lys bag Ru - - de.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Vi Børn, vi Børn, vi vaagner
længe før det bliver Dag.
Saa ligger vi og lytter
til vort eget Hjertes Slag
og til en Fugl der ude
i Morgenlys bag Rude.
2. Vi Børn, vi Børn maa huske
Hvisk og Tisk fra Seng til Seng –
for Mor blir vred paa Tulle
og Fader paa sin Dreng –
de siger, vi skal sove
og drømme om grønne Skove.
3. Vi Børn, vi Børn vi springer
af vor Seng paa bare Ben –
saa kappes vi med Tøjet,
og saa er ingen sèn!
Den Thekop! av, den brænder!
Det er godt for valne Hænder!
4. Vi Børn, vi Børn vi traver,
trippetrap! vor Skolegang,
vi skriver, regner, staver,
aa, Dagen er saa lang!
og glad i sidste Time
vi hører Klokken kime.
5. Vi Børn, vi Børn vi kvidrer
over Gade og i Gaard,
og Fugle, som ej vèd det,
maa tro det nu er Vaar, –
vi har det Foraar inde,
som aldrig skal forsvinde.
6. Vi Børn, vi Børn, vi beder
nu for alle stakkels Smaa,
som maa i mørke Kroge
i Nød og Kulde staa.
Lad os alle med hverandre
i Sang og Solskin vandre!

Johannes Jørgensen